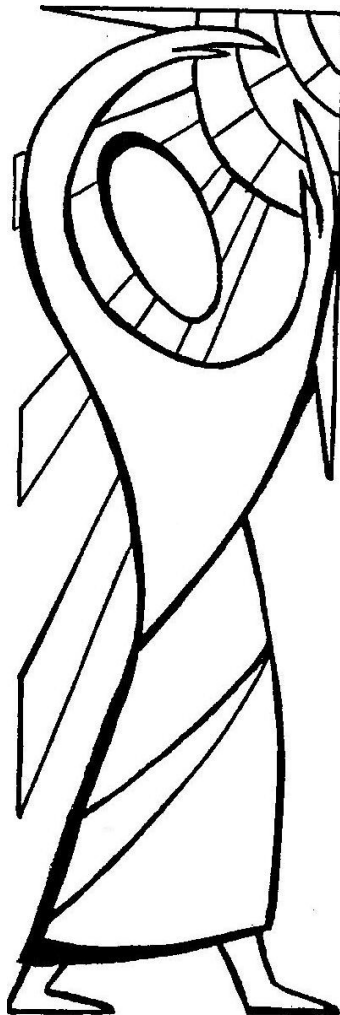


**ZESDE ZONDAG
VAN PASEN**

*Dierbare mensen, heb elkaar lief
want liefde is goddelijk.
Iedereen die liefheeft is een mens van God
en laat zien God te kennen.
Een liefdeloos mens kent God niet.
Want God is liefde.
(1 Johannes 4,7,-19; tweede lezing vandaag)*



INTREDE

Lied.

K.: Gij uit de dood verrezen *t.: P. Verhoeven*
 ten leven opgestaan, *m.: Toinot Arbeau*
 in ons die niet als wezen
 ontzield hun wegen gaan.

**A.: Gij zijt met ons Gij zijt
 ons leven God en Goed.
 Gij blijft met ons voorgoed
 nu tot in eeuwigheid.**

K.: Geen steen geen wet ten dode
 behoudt ons in het graf.
 De machten namaakgoden
 verwaaien als het kaf.

**A.: Gij zijt met ons Gij zijt
 ons leven God en Goed.
 Gij blijft met ons voorgoed
 nu tot in eeuwigheid.**

WELKOM.

*'Kom op, ik ben ook maar een mens.'
 zei Petrus tegen een Romeins officier,
 bezetter van het land en heiden,
 tot dan een vermaledijd soort mensen . . .*

*'Nu besef ik pas goed, dat er bij God
 geen aanzien des persoons bestaat . . .'
 zei Petrus, die zichzelf lang had gezien
 als lid van 't exclusief uitverkoren volk . . .*

*Naast hem is dit weekend Johannes
 aan het woord, voor wie God
 liefde is en de gemeenschap van
 mensen een liefdesgemeenschap.*

*Vandaag is het evangelie
 werkelijk blijde boodschap.
 Welkom u allen hier
 om wille van elkaar
 in Gods naam samen.*

+

K. Die bang naar Emmaus vluchtten
 op niemand meer gehoopt,
 die tijd en wereld duchtten
 ze zijn met U gedoopt.

**A.: Gij zijt met ons Gij zijt
 ons leven God en Goed.
 Gij blijft met ons voorgoed
 nu tot in eeuwigheid.**

SCHULD BEKENNEN.

V.: Alleen het water dat
 dorstigen laaft
 lest onze hete dorst.

Alleen het brood
 met hongerigen gedeeld
 stilt onze honger.

Alleen de mantel die
 verkleumden kleedt
 geeft ons warmte.

Alleen het woord dat
bedroefden troost
doet ons deugd.

Alleen God en Goed
van harte beleefd zal zich
aan ons te kennen geven.

**A.: SCHOTEN WIJ TEKORT
HET ZIJ ONS VERGEVEN.**

BEZINNING.

**A.: Gij hart, Gij bron van leven
ontferm U over ons.
Gij adem, ziel in mensen
ontferm U over ons.**

*Waar en wanneer
het godsbesef verdwijnt
daar bekoelt de liefde.*

**A.: Gij hart, Gij bron van leven
ontferm U over ons.
Gij adem, ziel in mensen
ontferm U over ons.**

*De prijs voor ons gouden D. Coupiand
leven is het onvermogen om
totaal in de liefde te geloven.*

**A.: Gij hart, Gij bron van leven
ontferm U over ons.
Gij adem, ziel in mensen
ontferm U over ons.**

*Er is een wet die niet R. Pannikar
op 'n papieren document, maar
in je hart geschreven staat: Liefde.*

**A.: Gij hart, Gij bron van leven
ontferm U over ons.
Gij adem, ziel in mensen
ontferm U over ons.**

GEBED.

(Naar Gabriël Smit)

*V.: Ik zag een boom
heerlijk groen, volop in blad
met knoppen aan zijn sterke takken,
dicht bij een kleine oude veldkapel.*

*Zo zou ik, God,
in het leven willen staan:*

*diep geworteld in de aarde,
met armen als takken
breeduit toegestoken,
reikend naar een hemel boven,
hoe onbereikbaar die ook is.*

*Zo zou ik, God,
in stil vertrouwen
al mijn levensdagen willen groeien
tot bij U in eeuwigheid.*

A.: Amen.

Lied. Alles wat adem heeft (1c) *t.: Ida Gerhardt*
m.: Antoine Oomen

EERSTE LEZING.

Handelingen
10,25-26.34-35.44-48

Petrus was op weg naar de Romeinse hoofdman Cornelius, toen deze hem tegemoet kwam en een knieval voor hem maakte. Maar Petrus liet hem opstaan en zei: 'Kom op, ik ben ook maar een mens.' Hij ging door en zei: 'Nu besef ik pas goed, dat er bij God geen aanzien des persoons bestaat, maar dat ieder, uit welk volk ook, die eerbiedig het goede doet Hem welgevallig is.' Terwijl Petrus zo sprak, kwam de geest over allen die naar hem luisterden. De 'gelovigen uit de besnijdenis' - met Petrus meegekomen - stonden verbaasd dat ook over heidenen de geest was uitgestort; want zij hoorden hen talen spreken en God verheerlijken. Toen zei Petrus: 'Wie kan deze mensen, die juist zoals wij de heilige geest ontvangen hebben, de doop weigeren?' En hij liet hen dopen in Jezus' naam. Daarop verzochten zij hem nog een paar dagen bij hen te blijven.

Lied. Alles wat adem heeft (1c)

HET EVANGELIE

Johannes 15,9-17

In die tijd zei Jezus tegen zijn leerlingen: 'Zoals de Vader mij liefheeft zo heb ik jullie lief. Blijf in mijn liefde. Wie mijn geboden onderhoudt blijft in mijn liefde zoals ik de geboden van mijn Vader heb onderhouden en in zijn liefde blijf. Dit zeg ik je opdat ge zoals ik volkomen gelukkig zult zijn. Dit is mijn gebod, dat ge elkaar liefhebt zoals ik jullie heb liefgehad. Geen groter liefde dan zijn leven geven voor de ander.

Jullie bent mijn vrienden als ge doet wat ik jullie zeg. Ik noem jullie geen dienaar meer, want een dienaar weet niet wat zijn heer doet. Ik noem jullie vrienden, want ik heb jullie alles meegedeeld wat ik van de Vader heb gehoord. Niet jullie hebben mij uitgekozen maar ik jullie en ik heb jullie de taak gegeven op tocht te gaan en vruchten voort te brengen die blijvend mogen zijn. Dan zal de Vader jullie geven wat ge Hem in mijn naam vraagt. Dit is mijn gebod: dat ge elkaar liefhebt.'

Lied. Alles wat adem heeft (1c)

MEDITATIE.

Het gebeurt - en niet zelden - dat de lezingen in de weekendviering eerder een probleem en obstakel voor een goede toespraak of meditatie zijn dan dat ze daartoe begeesterend uitnodigen.

Vandaag echter geven de lezingen ook mensen in het tweede decennium van de eenentwintigste eeuw zoveel wat er toe doet in de mond, dat je uit de vele hete hangijzers 'n keuze moet maken.

Het evangelie, van de hand van Johannes, staat bol van datgene waarvan hij 'vol' is: liefde, één en samen zijn als hart van zijn gemeenschap.

En 't is bekend dat achter zijn visie op de 'kerk' als liefdesgemeenschap - die niet alleen uit zijn evangelie maar ook uit zijn brieven spreekt - een dramatisch verschil van denken en doen schuilgaat met een hardere en meer exclusieve - áfpalende en útsluitende - kerkopvatting. Dit is herkenbaar voor kerkmensen van nú.

De entree van Petrus in het huis van 'n heidense officier is het vermelden waard, niet alleen omdat hij dit gedaan heeft, maar ook omdat er een van de grote twistpunten onder de eerste christenen mee aan de orde is: kan een mens die de joodse wet niet kent en onderhoudt en die van eeuw op eeuw door het 'uitverkoren volk' voor zondig en onbetrouwbaar is gehouden, christen worden? Om deze situatie scherp te stellen wordt uitdrukkelijk vermeld dat er in het gezelschap van Petrus 'gelovigen uit de besnijdenis' waren. Dit wil zeggen: christenen van joodse afkomst die vonden dat mensen alleen tot 'hun kerk' konden toetreden, als ze wetten en gebruiken van 't jodendom kenden en onderhielden. Sommige christelijke leiders vonden dit ook. Dapper dus, dat Petrus een heidens officier - één van de Romeinse bezetter nog wel - 'aanneemt' in de jonge kerk en ruiterslijk bekent dat dit ook voor hem een verrijking van zijn levensvisie is: 'Nu besef ik pas goed, dat God geen aanzien des persoons kent maar dat ieder, uit welk volk ook, die eerbiedig 't goede doet Hem welgevallig is.' Deze openheid en toenadering, deze tolerantie en dit respect voor anderen - altijd gepaard met jezelf en wat je heilig is relativeren - leeft ook onder christenen van de eenentwintigste eeuw, maar macht en gezag hebben er moeite mee. Petrus doorbrak, niet moeiteloos, de gevestigde maar 'belegen' mentaliteit van zijn tijd en gaf - zelf verrast - gehoor aan de nieuwe geest. Mens en samenleving staan steeds voor de opgave de tekenen des tijds te durven zien en het eigen en 't openbare leven daarnaar in te richten.

Kort orgel

Dorothee Sölle, in kerkelijke kringen destijds zeer gerespecteerd vanwege haar nieuwe, radicale en vrouwvriendelijke ideeën, hield in 1966 'n pleidooi om op te houden met bidden en zich in te zetten voor een betere samenleving. Zij was een van hen die de kerk van haar gezapig binnenkerkelijk sfeertje wilde verlossen en deze weer de straat op wilde, naar waar 't leven bruist. God is niet los verkrijgbaar, naast of boven het gewone leven, zei deze Duitse feministe; je kunt niet stiekem naar Hem toe vluchten en je met Hem stilletjes knus terugtrekken uit de wereld. Er was in die tijd durf nodig om zoiets te zeggen. Maar toen gebed en bezinning bijna helemaal uit net leven, zeker het openbare leven in 't westen, waren verdwenen, had dezeselfde Dorothee Sölle weer de moed te zeggen zich vergist te hebben.

Ik heb echt gedacht dat het Christendom geleidelijk zou verdwijnen uit onze West-Europese samenleving. Ik ben echter tot de overtuiging gekomen, dat zoiets niet zal gebeuren. Ik geloof dat de zin voor het bovennatuurlijke, de behoefte onszelf te overstijgen, niet valt af te schaffen. Noch met geweld, noch met de sluipende terreur van de consumptiemaatschappij. De mens is namelijk ongeneeslijk religieus. (rond '90)

Hiermee bekent zij weer kleur en hekelt de platte lege sfeer van de laatste decennia in het westen.

Ook onder politici zijn er die in onze tijd, waarin op allerlei terrein congressen worden gehouden, regeringsleiders elkaar ontmoeten, zien als het effectieve instrument voor recht en vrede, - ook onder hen zijn er die, tegen de gevestigde en gangbare sfeer in, glashard durven wijzen op de onmacht van dit instrument zolang het niet wordt gehanteerd door mensen die leven vanuit een bron.

Politici mogen op Internationale ontmoetingen duizend keer herhalen dat de basis van een nieuwe wereldorde het respect voor de universele mensenrechten is, - het betekent niets zolang die morele wet niet voortkomt uit respect voor 't wonder van het Zijn, 't wonder van het universum, 't wonder van de natuur, 't wonder van het eigen bestaan. (Nachtav Havel)

Er is misschien wel geen wezen dat zo hulpeloos en afhankelijk ter wereld komt als de mens, 'n kind. Dit heeft grote geesten in het verleden ertoe verleid om volwassen-woorden, mens-zoals-bedoeld en jezelf zijn te omschrijven als steeds onafhankelijker worden, je te onderscheiden van, misschien wel af te zetten tegen al 't andere, tegen de Ander. Een bekende Nederlander, wiens naam verbonden is met Rabo en SER, nam deze gevestigde mening onlangs danig op de korrel tijdens een congres van managers en bestuurders van grote bedrijven.

Ontwikkeling is lang gedefinieerd als zichzelf bewust worden en zich onderscheiden van de omgeving . . . Maar wij zijn bezig te ontdekken en te erkennen dat wij mensen verbonden zijn met alle andere vormen van leven op deze planeet . . . We worden ons ervan bewust dat, als we doorgaan op de oude voet, ook het leven van de mens gevaar loopt. (Herman Wijffels)

*Heb elkaar lief zoals hij u heeft liefgehad . . .
God is Liefde . . . zegt Johannes ons vandaag.
Neem het ter harte.*

Kort instrumentaal

BELIJDENIS.

Gaat u staan

Lied.

*t.: M. Zagers
m.: F. Bertens*

**A.: Om God te leven heeft hij mensen
aan de rand van dood en samenleven
een open hand gegeven maar meer nog
geloof, geloof in zichzelf en het leven.**

*Zoveel mensen aangetast
in hun eigenwaarde
Anders-zijn het wordt een last,
een lot zwaar mee te dragen.*

**A.: Om God te leven heeft hij mensen
aan de rand van dood en samenleven
een open hand gegeven maar meer nog
geloof, geloof in zichzelf en het leven.**

*Twijfels, vragen wie ben ik
horen bij het leven
in een lieve mensenblik
verlicht en opgeheven.*

**A.: Om God te leven heeft hij mensen
aan de rand van dood en samenleven
een open hand gegeven maar meer nog
geloof, geloof in zichzelf en het leven.**

ONDERBREKING.

Brood en Beker
Collecte

Lied.

BROOD EN BEKER.

*Het leven is om niet gegeven;
we maken het mee, mogen het beleven.*

*De lucht is om niet gegeven;
we ademen in en uit, raken bezield.*

*Brood en beker zijn om niet gegeven:
we delen met elkaar ons kwetsbaar bestaan,*

*we doen samen alwat te doen staat
tot alle leven in U, mijn God, is voltooid.*

GEDACHTENIS.

*Bid voor die ziek zijn naar ziel of lichaam;
en waan je niet onkwetsbaar.*

*Bid voor die liefdevol waken en zorgen;
en weet dat je ooit wordt gevraagd.*

*Gedenk hen die ons zijn ontvallen;
en iedereen mist wel iemand.*

*In eerbiedige gedachtenis
noemen we bij naam:*

*Voor hen en allen die zijn ontslapen
zij er licht, rust en vrede.*

Korte stilte

AAN TAFEL.

Lied.

**A.: Alwie eten van dit brood
het breken en delen met de ander
zij houden de Heer in leven onder ons
zij zijn hem trouw tot alles is volbracht.**

*Zon en maan licht aan de hemel,
warmte op aarde voor dag en nacht -
het is het werk van Uw handen,
maar meer nog zijt Gij
het licht in onze ogen,
een vonk van hoop in ons bestaan.*

*Hemel en aarde wolk en water,
zee en zand -
het is het werk van Uw handen,
maar meer nog zijt Gij
de weg die wij banen, het spoor
dat wij trekken naar U toe.*

*Bomen en bloemen
alle planten soort na soort;
vis en vogel*

*alle dieren soort na soort -
God, ze zijn het werk van Uw handen,
maar meer nog zijt Gij
de kleur die ze dragen
het lied dat ze zingen
hun vlucht naar de einder.*

*De mens hebt Gij geschapen
uit aarde geboetseerd en
uw adem ingeblazen -
maar nog meer zijn wij
uw schaduw, uw beeld,
uw zevende dag.*

**A.: Alwie eten van dit brood
het breken en delen met de ander
zij houden de Heer in leven onder ons
zij zijn hem trouw tot alles is volbracht.**

*Uw licht voor de wereld
uw weg door de tijden
uw belofte vervuld is Hij geworden:
Jezus Christus.*

*Als een van ons en
van uw geest vervuld
is Hij gegaan tot
die kwetsbaar zijn en uitgestoten,
verlamd en blind,
verstomd en overschreeuwd.*

*Toen de wereld wilde
dat zijn stem verstomde en
zijn leven werd vergeten,
heeft Hij brood genomen
gebroken en gezegd:
Dit ben ik en ik beloof u vast
dat ge met mij
zult eten en drinken
aan mijn tafel in Vaders huis.*

*Hij heeft de beker genomen en
doorgegeven met de woorden:
Neem deze van mij over,
drink hem samen, geef hem door,
maak een nieuw begin en doe
wat ik heb gedaan.*

**A.: Alwie eten van dit brood
het breken en delen met de ander
zij houden de Heer in leven onder ons
zij zijn hem trouw tot alles is volbracht.**

*De hoop op leven
mensen in het hart verankerd,
het uitzicht op een wereld van vrede,
het visioen van voltooiing
door hem gezien, geopend -*

*zijn vertrouwen dat alles
zich tenslotte ten goede keert, -*

*zijn geloof in leven
doorheen de dood,
hoe dan ook -*

*het kan ons niet meer ontnomen,
in een graf begraven worden.*

Bid zoals hij ons geleerd heeft

ONZE VADER.**COMMUNIE.**

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.**Lied.****GEBEDEN.**

Woord en lied

A.: **Wees gegroet o sterre
wees gegroet van verre
aan de hemel blinkt uw licht
in het bange vergezicht.
Wees gegroet wees gegroet, Maria.**

*Laatje niet misleiden
en maak je minstens zoveel
zorgen om hart en ziel
dan om geld en goed.
Je leeft niet van brood alleen.*

A.: **Als de golven stijgen
hoger hoger dreigen
schijn dan veilig voor ons uit
gun de zee geen droeve buit.
Wees gegroet wees gegroet, Maria.**

*Raak niet op hol, van slag
en hou je aan het gegeven
ritme van dag en nacht,
van licht en donker.
Het zitje in het bloed.*

A.: **Wees gegroet o sterre
wees gegroet van verre
op uw zacht en zalig licht
houden wij het oog gericht.
Wees gegroet wees gegroet, Maria.**

*Laatje niet afvlakken en hecht
aan 'n rustdag na alle werkdagen,
aan stilte en bezinning na al
het drukke doen en diepe denken.
Om in balans te blijven.*

A.: **Wees gegroet o sterre
wees gegroet van verre
aan de hemel blinkt uw licht
in het bange vergezicht.
Wees gegroet wees gegroet, Maria.**

ZEGENWENS

Zegenen wij elkaar met hart en handen
met raad en daad in Gods naam, +
Vader Zoon en Heilige Geest.

A.: **Amen.**

ORGELSPEL